Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. № 8. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 14 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 14-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 8. РІК CIII.

Прийняли постанову про розвиток цивільної авіяції

Київ. — Як повідомила пресова служба Кабінету Міністрів України, з метою поліпшення діяльності цивільної авіяції та на виконання відповідного указу Президента України Кабінет Міністрів схвалив постанову, якою визнав недостатньою працю колегії Державного департаменту авіяційного транспорту. Постановою Уряду схвалені заходи для поліпшення діяльності цивільної авіяції. Передбачається в лютому цього року створити довготривалі програми оновлення цивільного летунства, передбачивши надання переваги українській техніці, а до цього використовувати високоефективні чужоземні літаки.

Крім того буде виправлено плян переведення у 1997 році переструктуризації авіяційних підприємств з виділенням летовищ як окремих юридичних осіб, а також пропозиції щодо впровадження ефективних форм управління державним майном з врахуванням особливостей цивільної авіяції.

Постановою Уряду затверджена також концепція розвитку цивільної авіяції України, яка визначає основні напрямки її розвитку на 15-20—річний період, як складової частини транспортного галузі, та шляхи розв'язання проблем, передбачуваних у тому часі.

Україна і НАТО переговорюють

Брюссель. — Представники НАТО, підтвердивши зацікавлення своїх країн у встановленні особливого партнерства між Україною та НАТО, погодилися активізувати працю над проєктом документу щодо цих відносин, повідомила 12-го січня УНІАР.

У ході консультацій, які секретар Ради національної безпеки і оборони України (РНБО) В. Горбулін провів 10-го січня під час своєї візити до Брюсселю, вирішено підготувати документ про особливе партнерство Києва з альянсом до підписання на цьогорічній вершинній нараді НАТО в Мадриді.

В. Горбулін обговорював у штаб-квартирі НАТО широке коло актуальних питань подальшого розвитку і зміцнення відносин України з Північно-атлантійським оборонним союзом, а також місця України, яке адекватно визначало б її вагу і значення в новій системі міжнародної безпеки.

На зустрічі з генеральним секретарем НАТО Гав'єром Соляною В. Горбулін сказав, що зближення України з НАТО базується і є складовою частиною стратегічного курсу Києва на інтеграцію в європейські та евроатлантичні структури. В. Горбулін підкреслив, що встановлення особливого партнерства з НАТО Україна розглядає як важливий чинник європейської безпеки.

Представник України також висловився за якнайшвидше відкриття у Києві інформаційного центру НАТО. В. Горбулін сподівається, що центр почне працювати вже в першій половині цього року. „З боку НАТО ми очікуємо відкритости у майбутньому, оскільки будуємо наші відносини з метою переходу до стосунків вищого рівня", — підкреслив він.

Керівники НАТО підримали незалежність, територіяльну цілісність і суверенітет України, що є, на їхню думку, одним з найважливіших факторів стабільности і безпеки в Европі.

В. Горбулін також сказав керівництву НАТО, що Україна хоче посилення двостороннього діялогу в рамках діяльності миротворчих багатонаціональних сил, зокрема в Боснії і Герцеговині. Представники НАТО в свою чергу високо оцінили службу українського контингенту в Боснії і зацікавилися пропозиціями Києва щодо практичного втілення концепції об'єднаних загальновійськових тактичних сил.

О. Кузьмук відвідав танкову дивізію

Житомирська область. — Міністер оборони України, генерал-полковник Олександер Кузьмук відвідав танкову дивізію, розташовану в місті Новоград-Волинський на Житомирщині. Міністер взяв участь у врочистому мітингу з нагоди початку навчань у новому році. Цією дивізією у 1960-их роках керував батько О.Кузьмука генерал-майор Іван Кузьмук.

Виступаючи перед вояками та офіцерами, міністер закликав їх до напруженої праці з метою розвитку Збройних Сил України. За словами О. Кузьмука, не зважаючи на труднощі, які сьогодні переживає військо, у Збройних Силах України все ж кризи немає і вони здатні виконати покладені на них завдання. Однак вони повинні прогресувати у своєму розвитку, а для цього потрібна наполеглива і важка праця кожного військовослужбовця.

У зв'язку з 53-ою річницею визволення міста від німецьких військ генерал поклав квіти до пам'ятника загиблим в роки Другої світової війни та зустрівся з її ветеранами.

В. Хандогій зустрівся з генеральним секретарем ООН

Ню Йорк. — У квартирі Організації Об'єднаних Націй відбулася зустріч заступника міністра закордонних справ України Володимира Хандогія з недавно обраним Генеральним секретарем ООН Кофі Аннаном.

Під час розмови В. Хандогій вручив К. Аннанові особистого листа Президента України з поздоровленнями з нагоди призначення К. Аннана на пост Генерального секретаря ООН.

У своєму листі Леонід Кучма також висловив готовість України до налагодження активної співпраці з ООН.

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З ДИПЛОМАТАМИ

Київ (УНІАР). — Тут в суботу, 11-го січня, Президент України Леонід Кучма зустрівся з керівниками чужоземних амбасад та інших дипломатичних представництв, які працюють в Україні.

Ознайомивши дипломатів з досягненнями в минулому році, Президент Кучма виклав пляни України на 1997 рік. За його словами, минулого року життя України було надзвичайно жвавим. Основним завданням зовнішньої політики на найближчу перспективу є забезпечення економічних інтересів держави. Плянується використання всіх можливих зовнішніх чинників для виведення національної економіки з кризи. "Україна прагне всесторонніх взаємовигідних відносин з усіма країнами. Вважаю, що така багатовекторність є однією із складових її стабільности і безпеки. В центрі уваги зовнішньої політики України буде пильнуше відстоювання суверенітету, територіяльної цілісности і непорушности кордонів", — сказав Л. Кучма.

За висловом Президента, Україна, як европейська держава, цілком усвідомлює свою відповідальність за підтримання миру і безпеки у Центральній і Східній Европі й на континенті загалом. Президент вірить, що і в 1997, і в наступні роки зовнішня політика України буде передбачливою, конструктивною і послідовною.

У зустрічі взяв участь також прем'єр-міністер України Павло Лазаренко.

Після зустрічі Президент України прийняв спеціяльного представника президента Грузії Маухаза Какабадзе. Останній висловив українському Президентові вдячність за докладені зусилля для врегулювання конфлікту в Абхазії та висловив надію, що Україна і далі сприятиме мирові в цьому регіоні. Під час зустрічі констатовано, що українсько-грузинські відносини є динамічними.

Доброю перспективою є і тристороння угода між Україною, Грузією і Азербайджаном про утворення транспортного коридору для пожвавлення співпраці в торгівлі, культурі, освіті тощо. Л. Кучма передав для президента Грузії Едуарда Шеварднадзе привітання з новим роком і найкращі побажання, а також висловив певність, що українсько-грузинські відносини розвиватимуться успішно.

Правоохоронці передбачають ускладнення

Одеса. — "Роботу всієї української міліції треба визнати незадовільною", — зазначив на колегії Міністерства Внутрішніх Справ України міністер внутрішніх справ Юрій Кравченко.

На колегії зазначалося, що з 4,700 вбивств, скоєних торік в Україні, майже 15 відсотків лишилися нерозкритими, а з 118 вбивств на замовлення розкрито тільки 22. Минулого року тільки на Одещині скоєно 28 вбивств на замовлення, вилучено понад 1,000 одиниць вогнепальної зброї.

Правоохоронці передбачають ускладнення криміногенної ситуації, оскільки нові торговельні шляхи через Україну дали можливість перетворити її на пункт перепралення наркотиків з Америки й Азії до Европи.

Третина росіян виступає проти НАТО

Москва. — 31 відсоток населення Російської Федерації, опитаних фондом "Суспільна думка", вважає, що Росія повинна перешкодити поширенню НАТО на схід. 10 відсотків припускає його в обмін за вигідний договір про співпрацю з державами Північноатлантійського оборонного союзу, а 22 відсотки опитаних вважають, що Росія сама має вступити до цього альянсу.

Найбільше прагнуть того, щоб країна увійшла до НАТО прихильники Григорія Явлінського (31 відс.) і Бориса Єльцина (27). Рішуче виступають проти прихильники Геннадія Зюганова та Александра Лебедя (36 і 40 відс. відповідно), — повідомляє ІМА-прес.

Померла Я. Левицька

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Марта Лиско). — До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла сумна вістка, що довголітня працівниця Рекордового відділу Головної Канцелярії УНСоюзу Ярослава Левицька померла 5-го січня 1997 року в Сейнт Луїс Мо.

Св. п. Я. Левицька

Слава Левицька працювала в Рекордовому відділі від серпня 1950 року до своєї емеритури в березні 1987 року. Понад тридцять літ займалася перевіркою карток членства УНСоюзу. Працювала вона на своїм пості точно і солідно. Перед відходом на емеритуру допомагала у вишколенні нових працівників відділу. Вона була однією з тих давніх працівників, що ще працювали в старім будинку і пам'ятали часи перед комп'ютеризацією коли все треба було виготовляти ручно. Коли вона почала працювати в УНС, то головним секретарем був Григорій Герман, а потім її шефом був д-р Ярослав Падох, а найдовше працювала під наглядом Володимира Сохана. На весні 1987 року після 37-річної праці на 71-му році життя відійшла на заслужений відпочинок. Після переходу на емеритуру вона переїхала на постійне перебування до Міссурі. Вона була скромна та спокійна і мало про себе говорила.

Залишила маму, брата, сестер з родинами та дальшу родину у ЗСА і в Україні.

Р. Джуліяні має клопіт з російським та білоруським дипломатами

Ню Йорк. — Як уже повідомлялося, відповідальні працівники російської та білоруської місій в ООН Борис Обносов і Юрій Оранж 29-го грудня минулого року потрапили до поліції, бо запаркували авто там, де не можна — біля пожежного гідранта. Коли поліціянти виписували поквитування на грошову кару, дипломати стали себе вести не зовсім гарно і правоохоронцям довелося застосувати силу та затримати обох порушників.

Семеро свідків цього інциденту в один голос потверджують, що поліція діяла правильно, оскільки росіянин і білорус вели себе викликно, намагалися чинити опір і видно було, що вони нетверезі.

Відтак Росія і Білорусь звернулися до спеціяльного комітету ООН з проханням перевірити „факт перевищення службових уповноважень з боку нюйоркської поліції".

Посадник Ню Йорку Рудольф Джуліяні відкинув аргументи згаданих звернень урядів Росії та Білорусі. Річ у тому, що російські дипломати в Ню Йорку постійно порушують правила паркування. Тільки за шість місяців минулого року вони повинні були заплатити 14,450 долярів кари. Той самий Б. Обносов порушив правила паркування за минулий рік 386 разів.

„Дипломатам, які порушують наші закони, в тому числі правила вуличного руху, нема чого робити в нашому місті", — підкреслив посадник Ню Йорку Р. Джуліяні.

ІЗРАЇЛЬСЬКО-ПАЛЕСТИНСЬКИЙ ЗАСТІЙ ЗРУШЕНО

Єрусалим. — У неділю, 12-го січня, Ізраїль і палестинці, переборовши останні перешкоди на шляху до полагодження гебронського договору, таки дійшли до порозуміння. Офіційні чинники твердять, що до цього позитивного вирішення прийшло в першу чергу завдяки допомозі йорданського короля Гуссейна та заяві американського посередника Денниса Росса про його від'їзд.

Хоч обидві сторони вдоволені закінченням того майже тримісячного безвиглядного становища, то все ж таки з великою обережністю ставляться до цього питання та його дальшої розв'язки. Прем'єр-міністер Беньямін Нетанягу підкреслив, що зроблено великий поступ, але ще багато залишилось зробити до завершення бажаних успіхів.

Виглядає, що тут поважну ролю посередника відіграв йорданський король Гуссейн, який зумів переконати палестинського вождя Ясіра Арафата піти на уступки та прийняти пропонований Америкою компроміс, у котрому говориться, що дальше відтягнення ізраїльських військ зі західнього берега ріки Йордан буде продовжено до половини 1988 року.

Після остаточного оформлення договору прем'єр-міністер Б. Нетанягу та Я. Арафат зустрінуться та дадуть свою апробату, а вже тоді цілий пакет буде представлено кабінетові Ізраїля до схвалення. Аналітики уважають, що хоч і не

(Закінчення на стор.3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВИНЕСЕНО НА РОЗГЛЯД ПРОЄКТ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України виніс на розгляд Верховної Ради проєкт Цивільного кодексу України. Проєкт опрацьовували спеціялісти протягом чотирьох років і, за словами міністра юстиції Сергія Головатого, його винесення на розгляд Верховної Ради зустріло чималий опір Кабінету Міністрів. На думку С. Головатого, новий кодекс має стати "правною основою для реформування економіки, для формування нової ринкової системи економічних відносин". Україна й досьогодні живе за нормами Цивільного кодексу 1963 року.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА РАДИВСЯ З МІНІСТРОМ Г.УДОВЕНКОМ

КИЇВ. — Стан підготови до засідання керівників держав та урядів СНД, яке незабаром має відбутися в Москві, обговорювали під час зустрічі Президент України Леонід Кучма та міністер закордонних справ Геннадій Удовенко. Підкреслено, що Україна братиме участь у діяльності цього об'єднання та його органів тільки згідно зі своєю Конституцією. Під час зустрічі йшлося також про пляни майбутніх закордонних візит Л. Кучми та керівників чужоземних держав в Україну.

ЛЕОНІД КУЧМА РОЗМОВЛЯВ З МЕЙОРОМ СЕВАСТОПОЛЯ

КИЇВ. — Питання соціяльно-економічного змісту порушувалися під час розмови Президента України Леоніда Кучми з головою Севастопільської міської державної адміністрації Віктором Семеновим. Зокрема, йшлося про забезпечення міста енергоносіями, аналізувалось хід виконання відповідних доручень Президента Кабінетові Міністрів України. В. Семенов доповів Л. Кучмі, що насьогодні у помешкання севастопільців надходить тепло і гаряча вода, а також успішно вирішується питання погашення заборгованости з виплати пенсій і заробітньої платні. Мейор Севастополя поінформував Президента про стан заборгованости містової з боку Чорноморської фльоти.

ПРАЦЮВАЛО 25,000 МІЛІЦІЯНТІВ

КИЇВ. — Як повідомив пресовий центр Міністерства Внутрішніх Справ України, у святкові різдвяні дні для охорони громадського порядку було залучено понад 25,000 працівників міліції. Протягом 7-го січня в Україні було скоєно понад 400 злочинів, що, однак, на 15 відсотків менше, ніж у відповідний час минулого року.

У КРИМУ БОРЯТЬСЯ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

ЯЛТА. — Тут відбулася Четверта виїзна колегія Головного управління Міністерства Внутрішніх Справ України в Криму. Участь взяли начальник ГУ МВС України в Криму генерал-лейтенант міліції Михайло Корнієнко і заступник міністра внутрішніх справ України генерал-лейтенант Валерій Чернишов. Про ситуацію в місті розповів посадник Ялти Микола Діскін. За минулий рік зусиллями міліції заарештовано 101 лідера злочинних груп, виявлено кілька випадків зрощування правоохоронних органів зі злочинними структурами. Зокрема в Євпаторії усунено з постів кількох відповідальних працівників міліції, включно з начальником Євпаторійського міського управління боротьби з організованою злочинністю. На колегії обговорено плян праці міліційних органів Криму на 1997 рік.

ПРИПИНЕНО ВЗАЄМОЗАЛІКИ

КИЇВ. — У зв'язку з необхідністю мобілізувати фонди для першочергових видатків з бюджету, Уряд України постановою з 1-го січня 1997 року припинив здійснення грошових взаємозаліків з фінансування видатків на погашення недоплат. Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопільській міським державним адміністраціям доручено припинити взаємозаліки з фінансування видатків на погашення недоплат із належних до місцевих бюджетів платежів. Уряд також запровадив новітні електронічні системи в торгівлі та у сфері послуг і створив Державну міжвідомчу експертну комісію з електронно-касових апаратів та комп'ютерних систем. Головою комісії призначено державного міністра України Анатолія Мінченка.

АМЕРИКАНСЬКІ ФАРМЕРИ ДІЛЯТЬСЯ ДОСВІДОМ З УКРАЇНСЬКИМИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Асоціяція сільсько-господарських університетів ЗСА спільно з Асоціяцією фармерів Криму розпочала в усіх районах Автономної Республіки Крим навчання для фармерів, які проводяться в рамках програми розвитку аграрного сектора у країнах Центральної і Східної Европи та країнах СНД. Близько 600 фармерів протягом півроку вивчатимуть нові аграрні технології, систему податкової політики та основи економіки. Програму здійснюють викладачі низки американських університетів спільно з викладачами Кримського сільсько-господарського інституту.

У СВІТІ

У РОСІЇ В ЗАГАЛЬНОМУ завважується пригнічений настрій, стверджують місцеві політики та журналісти. Причиною такого стану на їхню думку є в першу чергу нове захворіння президента Бориса Єльцина, виїзд на вакації прем'єр-міністра Віктора Черномирдіна та невиплачення грошей військовикам і пенсіонерам. Взагалі минулий рік не був надто сприятливим для Росії стверджують аналітики, бо відсутність керманича держави позначалася негативно у всіх ділянках державницько-політичного та господарсько-економічного життя країни.

НОВІ ВИБУХИ БОМБ У Тель Авіві минулого четверга, 9-го січня, поважно загрожують дальшим переговорам між Ізраїлем і палестинцями. Крім того прем'єр-міністер Беньямін Нетанягу попереджує, що коли буде доказано, що до цих вибухів були причетні палестинці з територій під правлінням Палестинської автономії то ми зареагуємо дуже гостро. У цих найновіших акціях терору було поранено 13 осіб. Покищо ніхто не взяв відповідальности за цей вчинок, хоч існує підозріння на дві палестинські войовничі ісламські організації — Гамас і Свята війна, котрі обіцяли помститися за поранення шістьох палестинців ментально хворим вояком у Геброні 1-го січня.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 9-ГО ГРУДНЯ, двомоторовий літак фірми Комейр пов'язаної з летунською лінією Делта, розбився при спробі приземлитися на дітройтському міжнародному летовищі під час пополудневої снігові. Всі 26 пасажирів і три члени залоги загинули. Офіційні чинники Федеральної адміністрації летунства повідомили, що пілот, приземлюючись, не згадував нічого надзвичайного контролерові повітряного руху про будь-які механічні проблеми. Покищо конкретної причини аварії не устійнено, але місцеві власті стверджують, що снігова буря дуже сильною і видимість була сильно обмеженою.

МЕДИЧНІ НАУКОВІ ДОСЛІДНИКИ кажуть, що у винограді знаходяться складники, котрі мають силу поборювати пістряка. Під розглядом знаходиться хемічний складник ресвератол, який перешкоджає формуванню та ростові ракових пухлин. Науковий дослідник з Ілінойського університету в Чикаго каже, що досліди на мишах і клітинах є початковими і потребують багато більше праці та наукових дослідів щоб знати чи це також буде помічне людям. Речовина, про котру мова, знаходиться у винограді, зокрема червоному, та у виробах з нього, включно з вином. Їх також можна знайти в інших рослинах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Право на вбивство?

Від кількох років у ЗСА країні, що має претенсії бути прикладом для цілого світу в різних ділянках духового, культурного і політичного життя, на поверхню починають проникати висліди завзятущої боротьби з приводу плекання і розповсюдження „культури смерти“. Культури, яка, на думку багатьох, є першим кроком до повільної загибелі всього людського на земній кулі. Воно проявляється у різних підзаголовках, починаючи від оправдань для абортів почерез оправдання смертної кари аж до апробації вчинків д-ра Кеворкіяна. Але незважаючи на всі ці заходи, ця „культура смерти“ не знайшла надто великої кількости прихильників серед громадськости і тому взяла інший напрям. Досі її пропаґандисти маневрували людськими почуваннями любови, страху і болю, але побачивши неуспіхи, вирішили винести цю справу на найвищий леґально-політичний форум країни — до Верховного суду. Нехай, мовляв, ця найвища законна установа вирішує, чи „культура смерти“ має право на існування в країні. Цим разом у вигляді спроби здобути схвалення законної допомоги лікаря у самовбивстві невилічимо хворих.

Незважаючи на опозицію великої кількости громадян, духовенства, церковних і лікарських організацій, щоб цієї справи не розглядати, Верховний суд вирішив взяти цю справу до уваги та вже у середу, 8-го січня, розпочав дискусію з цього питання. Остаточне рішення мало б бути схвалене у липні, але чи вистачить сили у цих дев'ятьох, щоб винести рішення, котре було б базоване на Божому та природному законах і традиційности збереження людського роду?

Дивним видається, що сьогодні саме в Америці дискутують над цим питанням — в країні, котра у кожному випадку будь-яких масових вбивств гостро виступала проти тих, які чинили цей злочин. Навіть у наші дні, саме Америка гостро засудила злочини масових етнічних вбивств у колишній Юґославії та допомагає активно притягнути до судової відповідальности тих, які їх чинили. Тому подобається це комусь чи ні, але раз Америка схвалить право на те, щоб узаконити самовбивство з лікарською допомогою, то з тією хвилиною відкриє можливість на масове вбивство своїх громадян і відкриє шлях до досі нечуваних і небачених злочинів. А має Америка на це право перед Богом, світом і своїми громадянами?

Правильно арґументують ті, котрі виступають проти леґалізації цього злочину, що така країна, як Америка, має можливості іншим способом улегшити останні дні своїм громадянам, щоб вони без болю проводили останні дні свого існування на цьому світі та з гідністю людини відходили з нього. Для цього найперше треба забезпечити своїх старших громадян достатньою опікою та правдивим медичним піклуванням на схилі їхнього віку. Навіть тоді, коли вичерпавши всі арґументи за і проти та відкинувши різноманітні погляди про користі допомоги у самовбивстві, всі мусять погодитись з одним незаперечним фактом, що майбутня загальна громадська політика мусить в першу чергу мати за обов'язок дати потрібну опіку при кінці життя. Спромогтися на це Америка напевно може, а при доброму плянуванні може також на це собі дозволити, а не виходити із заложення лінії найменшого опору та ступати на злочинний шлях „культути смерти“.

Навпаки, ця держава, що в цілому світі визнають її країною справедливости та необмежених можливостей, мала б, як завжди досі, стати прикладом і прибіжищем не тільки тих знедолених, що припливають до її берегів, шукаючи кращої долі, але і своїх громадян, які на схилі віку потребують загальної допомоги. Тоді з порядку денного можна буде знести ці дискусії, бо на них не буде оправдання і потреби.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Володимир Звіглянич

ЕРЛ ПІТТС І АМЕРИКАНСЬКА БЕЗПЕКА

Як стало відомо, федеральні розслідувальні органи тепер мають сильні підстави вважати, що співробітник ФБІ Ерл Піттс, поважно звинувачений у шпигунстві на користь СССР та Росії, і який провів три роки, працюючи у відділі контррозвідки ФБІ, заподіяв значно серйознішої шкоди для національної безпеки ЗСА, ніж то раніше вважалося. Ця інформація надійшла від джерел, що ведуть слідство у справі Е. Піттса. Як і у випадку зі співробітником Сі-Ай-Ей Ніколсоном, заарештованим згідно з аналогічним звинуваченням 18-го листопада 1996 року, федеральний суддя з Олександрії, стейт Вірджінія, відмовився випустити Піттса під заклад, побоюючись, як сказав прокурор, що йому вдасться втекти.

Занадто багато знав

Як виявилося під час слідства, Піттс мав тимчасову наглядову працю, яка давала йому можливість прямого доступу до робочих дос'є десятків аґентів контррозвідки наприкінці 80-их років. Суддя Маґістрату ЗСА, Томас Роулз Джонс, визначаючи ступінь превентивного ув'язнення Піттса, зазначив, що той не може бути звільнений під заклад, оскільки, поперше, володіє інформацією, яка може зашкодити безпеці інших людей, а подруге, Піттс може втекти за межі країни.

Федеральне звинувачення, пред'явлене Піттсові, зазначає, що він контактував зі совєтськими аґентами у липні 1987 року, після шести місяців після того, як почав працювати у контррозвідці ФБІ.

Після того, як колишній совєтський шигун сповістив минулого року ФБІ, що Піттс продавав американські секрети для КҐБ, державні слідчі органи розпочали викривальну операцію, що тривала 16 місяців. У процесі цієї операції до Піттса звернулися переодягнені під росіян аґенти ФБІ з проханням відновити працю для них. Піттс радо пристав на цю пропозицію. Він, як виявилося, мав доступ до найважливішої інформації про правдиву ідентичність і біографії аґентів контррозвідки ФБІ та совєтських шпигунів. Піттс працював в офісі контррозвідки ФБІ у Ню Йорку і наглядав за совєтською місією при ООН. Насправді ж він, як каже звинувачення, допомагав аґентам КҐБ уникнути викриття через те, що доповідав їм, хто конкретно за ними наглядає з ФБІ. Цим самим багатомільйонні витрати бюра на контролю за вишколеними совєтськими аґентами зводилися нанівець. Каґебешники добре знали, хто наглядає за ними, і тому можна казати, що національна безпека Америки зазнавала тоді великих матеріяльних та персональних шкод. Адже аґент контррозвідки, чия справжня ідентичність відома протилежній стороні, просто перестає існувати.

Піттс також мав доступ до робочих файлів усіх аґентів підрозділу і мав можливість давати (після консультування зі совєтськими шпигунами), вказівки стосовно конкретної наглядової роботи за російськими аґентами у Ню Йорку та схвалював платежі інформаторам. Можна констатувати, що Піттс, хоч, можливо, він і не мав доступу до найважливішої стратегічної інформації, з тактичного погляду зводив нанівець багаторічні зусилля держави, спрямовані на індивідуальний вишкіл спеціяльно відібраних з багатьох претендентів аґентів контррозвідки для найсенситивніших операцій з метою викриття російських шпигунів у Ню Йорку.

Е. Піттс, звинувачений у шпигунстві на користь СССР та Росії, міг також продавати дуже важливу інформацію стосовно техніки та конкретних методів контррозвідувальних операцій ФБІ, тобто він допомагав совєтам знецінити ті методи, що їх ФБІ відточувала десятиліттями. Він також міг виказати аґентів ФБІ, які працювали зі совєтськими дипломатами під виглядом бизнесових менаджерів, та те, що американські контррозвідники намагалися прикріпити камери до совєтських авт, а також хто з офіціянтів з ресторанів навколо ООН є насправді аґент контррозвідки ЗСА. Тим самим він сповіщав аґентів КҐБ про те, де конкретно для них приготований „сюрприз" і хто конкретно є контррозвідником, яка його біографія, військове звання тощо.

В цій ділянці холодна війна триває

Закінчення холодної війни, як показують арешти російських аґентів останнім часом, не означає припинення війни розвідувальних органів. Луї Фрі, директор ФБІ, заявив перед сенатськими підкомітетом з проблем тероризму, що ФБІ залишається пріоритетом число 1 для служби закордонної розвідки Росії. Як твердить Рональд Кесслер, незалежний дослідник проблем розвідки та автор книги „Шпигун проти шпигуна", до 20 відсотків одинадцятитисячного корпусу співробітників ФБІ зайнято у контрозвідувальних операціях; з них близько тисячі наглядають за російськими дипломатами у Вашінґтоні, Ню Йорку, Сан Франсіско.

Хоча за останні 5 років сталися деякі скорочення числа російського шпигунського корпусу в Америці, все ж таки експерти вважають, що зменшення не було душе великим. На думку Юрія Швеця, колишнього майора КҐБ, який служив у Вашінґтоні між 1995 та 1990 роками, втік на Захід і тепер мешкає у Вашінґтоні, тоді у Вашінґтоні активно працювали 35 офіцерів КҐБ. На його думку, це число тепер складає близько 25 офіцерів. Ю. Швець вважає, що продовження колишньої активности для росіян тепер є виявом своєрідної інерції, виправданням свого існування. Значно легше і безпечніше займатися шпигунством у Вашінґтоні або Лондоні під дипломатичним прикриттям, ніж скажімо, у Чечні. Згідно зі Швецем, зі семи постів російської пресової аґенції ТАСС у Вашінґтоні дві були зарезервовані для КҐБ та військової розвідки — ГРУ. Згодом ці два місця були передані у представництво ТАСС у Ню Йорку. Тепер деякі російські газети, такі, як „Ізвєстія", відмовляються бути прикриттям для російських аґентів, але інші російські друковані видання не є такими принциповими.

У моїй розмові з колишнім співробітником Сі-Ай-Ей 24-го грудня, обговорюючи спільні риси у всіх трьох випадках — Еймса, Ніколсона та Піттса, він заначив декілька з них, а саме те, що всі троє були вихідцями з середніх військових кіл, досягли певного плато у фінансовому та службовому становищах, при чому досягли відносно швидко. Після того очікувати швидкого чергового підвищення було неможливо; у згаданих людей, які до того ж перебували у стані психологічної кризи середини життя, виникли настрої відчаю та непотрібности. Якраз співробітники з такими характеристиками, на думку мого співрозмовника, і є майже безпомилковою ціллю рекрутерів з російських розвідорганів. Ще він додав, що американські органи масової інформації та деякі високопоставлені урядовці Державного департаменту створили прообраз Росії як „друга". А якщо друг потребує допомоги, то чому б не допомогти за відповідну плату? Тобто акт зради вже втратив свою драматичність і став чимось буденним. У майбутньому буде ще багато подібних викрить, передбачив він.

Це вказує на важливість психологічної профілактики (а не лише виснажливих поліграфічних тестів) серед працівників названої вікової категорії та службового становища з метою унеможливлення таких випадків, що шкодять американській безпеці та кидають гроші на вітер. Разом з тим це підкреслює необхідність більш реалістичного змалювання Росії та її політики в американських засобах інформації, відходу від поверхового погляду на складні процеси, які відбуваються у Москві та околицях.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Маріянна Саварин

Виставка картин Г. Кошарич в Едмонтоні

У листопаді 1996 року в Українсько-Канадському Архіві-Музеї Алберти (УКАМА) відбулося відкриття виставки картин Галини Кошарич (від 15-го листопада до 14-го грудня). Це друга її виставка в цьому музеї. Перша відбулася у 1989 році. На цій виставці представлено 29 праць мисткині. Директор архівних і музейних проєктів д-р Олександер Макар привітав гостей і коротко розповів про історію УКАМА, яке було засноване понад 20 років тому св. п. Григорієм Йопиком. Тепер продовжує його працю донька, Християна Єндик, яка є головою Управи. Вона подала біографію мисткині і цим офіційно відкрила виставку.

Г. Кошарич: „Місто Київ".

Я мала приємність оглянути картини Г. Кошарич. Щоб краще зрозуміти думки мисткині, я довше поговорила з Г. Кошарич в її хаті. Хто з нас живе в Едмонтоні, може пригадати собі, які великі сніги впали в листопаді і як неймовірно зимно було, що напевно перешкодило деяким прибути на виставку першими днями.

Г. Кошарич народилася в Україні, але після Другої світової війни переселилася до Південної Америки, де в неї розвинулося зацікавлення до малювання. Там одружилася і там їй діти народилися. Венесуеля в 1947-1948 роках прийняла до себе малу групу українських іміґрантів, а між ними видатних мистців Василя Кричевського (старший) та Галину Мазепу. В. Кричевський був приятелем покійного чоловіка Г. Кошарич, яка також згадує, як вона ішла з батьками в гості до Г. Мазепи. Вона, очевидно, була багато молодша від Г. Мазепи. У вітальні, в якій я сиділа з Г. Кошарич, висіли образи В. Кричевського: натюрморт та вид Венесуелі. Над столом висіла велика картина Г. Мазепи „Почаївська Божа Матір". Ці мистці мали великий вплив на молоду Галину Кошарич.

По виїзді із Південної Америки Г. Кошарич поселилася спершу у Монтреалі, а згодом приїхала до Едмонтону на постійне життя. Мисткиня студіювала малярство в Монтреалі, в університеті Конкордія, із професорами Джаном Міллером, великим кольористом, і Джеймсом Ґоріком, який вчив теорію кубізму.

Г. Кошарич у своєму мистецтві настільки індивідуальна, що відразу пізнати її твори. У них вона розмальовує те, що є близьким до її світосприймання, і вона все перетворює у свою власну мистецьку систему. Г. Кошарич можна зарахувати до модерністів. Ця виставка обіймала трилітній період творчої праці мисткині. Сюжети картин можна поділити на три групи: краєвиди, квіти й мертва природа і композиції з людськими фігурами. Майже всі вони середнього формату, найбільше з них мають по 8 х 46 цалів.

На мою думку, найважнішими картинами на цій виставці були краєвиди з темою української церкви, наприклад: „Місто Київ", „Місто Чернівці", „Церкви Буковини", „Карпатська церква", „Київ — Різдвяні святкування". Мисткиня признається, що любується у зображенні церков. Г. Кошарич не має на канві великих порожніх площин. Її твори вкриті ритмічними рядами горизонтальних і вертикальних променів світлого кольору і форми.

У 1993 році Г. Кошарич відвідала Україну. Ця подорож була для неї надхненням, щоб дальше розвивати тему церкви. Її підхід до площини канви складний. Вона пояснює, що поділяє поле на окремі площини, тоді кладе кольори, часом навіть зазначуючи форму крейдою, а тоді накладає шари зображень. У картині „Місто Київ" підставною формою є мапа головних вулиць Києва — Хрещатик, бульвар Шевченка тощо. Пам'ятник Богдана Хмельницького на лівій стороні веде наше око поруч Київського оперного театру, а понад театром бачимо собор св. Софії. Посередині домінує символ християнства, св. князь Володимир Великий із хрестом, звернутий обличчям на ріку Дніпро. Андріївський собор зображений понад стародавнім деревом, яке стоїть вже 700 років. А графічний рисунок поверх всього, ніби третій шар, це Десятинна церква, котра була збудована рік по хрищенні України. На місці, де колись стояла Десятинна церква, яка була зруйнована татарами, стоїть плита, на якій вибитий лінійками рисунок церкви.

Крім церков, мисткиня малює натюрморти, які зображують композиції з різними квітами та овочами: „Помаранчі", „Виноград", „Маки", „Рожі" та „Соняшники на фармі". Мисткиня розказує, як вона малює, переважно з уяви, але на базі надхнень із різних подорожей, наприклад, згадує, як один раз їхала з покійним чоловіком в Саскачевані і спинилися автом серед фарм — „то я собі уявляла, що там були ро-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Тамара Булат

БЕЗ ОХРАНКИ І НКВД

(Відзначення 130-ої річниці від дня народження Михайла Грушевського)

I

Геніяльність Михайла Грушевського виявилася в концентрації і спрямованості його думки на ідею українського державотворення. Ідею, що не була еволюційною ланкою попереднього державосуспільства (мається на увазі російська і Австро-Угорська імперії), а навпаки — його протиріччям. Ідею, що не була схоластичним субстратом, бо функціонувала, поперше, історично, з тисячолітнім досвідом високого і самобутнього дервжавобудівництва від часів княжої доби; подруге, — емоційно, в ментальності нації, яка мусіла саморозвиватися поза провідництвом власної державної еліти, що була деформована.

Переживання за національні трегедії, помилки і колишню славу живили ідею державности України такою, яку його народ потребував у XX столітті. Надра народної свідомости плекали ідею, про яку мріяли у XVIII і XIX століттях, яку наближали, висуваючи спорадично видатних дослідників, вчених, речників, обдарованих хистом полум'яного слова або мистецької образности.

Михайло Грушевський першим практично здійснював цю ідею в 1917-18 роках, коли погодився очолити державу і став головою Центральної Ради та Президентом Української Народної Республіки. Проте доба суспільних катаклізмів, доба переродження імперії з російської в комуністичну, доба зазіхань на життя цілих народів і фізичних розправ над особистостями зловісно виступила проти ідеї та спроби її втілення.

Першою жертвою став сам поборник ідеї незалежности. Фізичний порятунок не давав Михайлові Грушевському повноти існування в еміґрації. Потім була спроба духової реанімації, коли у 1924 році вчений повернувся в Україну, повіривши урядовим ґарантіям недоторканости особи. Він спрагло бажав розкрити значення ідеї новим поколінням вчених, потенційних державотворців, тим, кому було знане почуття відданости своїй батьківщині. Це бажання натрапило на жорстокий спротив антиукраїнських сил, що мало для М. Грушевського і його школи фатальний кінець.

Проте, як показав подальший життєвий розвиток, внутрішнє ядро ідеї було незнищенним. Потенційні сили українського народу динамізували ідею державної незалежности, мрію про національну свободу. Вчені в Україні робили спробу в 1960-ті роки донести до народу відомості про М. Грушевського і за це постраждали; на Заході грушевськознавство стало однією з базових проблем, яку досліджували послідовники М. Грушевського, зокрема проф. Олександер Оглоблин, Борис Крупницький, Наталія Василенко-Полонська та інші. Грушевськознавство як окрему науку започаткував проф. Любомир Винар. Минулий, 1996 рік був позначений трьома взаємопов'язаними святами — 5-ою річницею незалежної, визнаної усім світом України, прийняттям її Конституції та 130-річним ювілеєм від дня народження М. Грушевського (1866-1934).

В Україні та інших країнах Европи і Америки відбулися урочисті збори і конференції, присвячені ювілею М. Грушевського. Втім, активізація міжнародного інформативного простору про М. Грушевського почалася ще до проголошення суверенітету України. Саме українські історики, що згрупувалися в Комісії вивчення творчої спадщини М. Грушевського при Археографічному Інституті Академії Наук України (директор проф. Павло Сохань) та вчені Українського Історичного Товариства, вільного світу (голова-проф. Л. Винар) у вересні 1990 року об'єднали свої зусилля. На Першому конґресі Міжнародної Асоціяції Україністів (Київ, 1990) було схвалено пропозицію голови Українського Історичного Товариства проф. Любомира Винара проголосити наступний рік Міжнародним роком вченого.

Відтоді почалося систематичне входження в життя науково-організаційних форм, постійно діючих комітетів, конкретна діяльність академічних та музейних установ, спрямована на поглиблення знань про М. Грушевського.

У 1991 році відбулася перша Міжнародна грушевськознавча конференція у приміщенні Львівського Політехнічного Інституту. Її координатором були Львівське Наукове Товариство імені Шевченка, Українське Історичне Товариство (головний центр у ЗСА), Республіканська Асоціяція Україністів (центр у Києві). У червні того року постало Міжнародне Товариство Михайла Грушевського. 22 члени-засновники з України, Европи, Канади, ЗСА на чолі з головою д-ром Любомиром Винарем визначили нове науково-міжнародне спрямування для потенціяльно багатогалузевого грушевськознавства.

(Продовження буде)

Вандалізм на острові Хортиця

Козацьке коло на острові Хортиця — це майдан, де за козацької доби збиралися запорізькі козаки на Раду, обирали старшин, гетьманів. З 1990 року тут відзначалися великі народні свята: 500-річчя козацтва, Покрова та інші. У 1992 році на цьому майдані був встановлений 8-метровий

Але останнім часом обладнання Козацького кола поступово руйнувалося. Зникло містечко майстрів, впала загорожа кола, сцена для всіляких виступів; спалено навіс над сидженнями для глядачів, а самі сидження — великі колоди — вивезено. Залишився один хрест.

На фото вгорі — Ольга Тритяк, яка була присутня на Хортиці під час святкування 400-ліття з дня народження гетьмана Богдана Хмельницького. З цієї нагоди посвячено молодого дуба, якого вандали також вирубали. Громада свідомих мешканців Запоріжжя запланувала поставити новий хрест на Козацькому колі. За ближчими інформаціями слід звертатись на число телефону (908) 290–1593.

дерев'яний хрест — символ рівності, справедливості. Хрест — це охорона від лиха з усіх чотирьох сторін, він живить нашу долю. За дореволюційних часів ставили безліч хрестів на дорогах, коло містків, в лісах, на полях, в селах і містах для Всевишнього заступництва.

Хрест на Козацькому колі посвятив Митрополит Київський Філарет. Біля цього хреста восени 1993 року за долю України помолився Патріярх Володимир (Романюк). Миряни щороку посвячували тут паски, віталися радісно: „Христос Воскрес — Воістину Воскрес!". На Козацькому колі під хрестом приймали в козаки і козачата, молоді ставали на рушник щастя, українські патріоти збиралися з нагоди визначних подій незалежної України.

Та з болем серця і почуттям глибокого суму повідомляємо, що 30-го жовтня 1996 року на острові Хортиця вчинений тяжкий гріх — акт вандалізму над освяченим Хрестом. Його спиляли і під покровом темряви вивезли на вантажній машині.

Ми не дамо нікому порушувати найсвятіші закони чесного життя предків. Кажемо нечисті та всім упирям: „Не топчіть наше прадідівське місце, яке вольницею було сотні років. Тут земля полита кров'ю і пересипана кістками наших предків!"

Ми будемо молити Бога, щоб недруги України якнайшвидше відповіли перед громадою за скоєння грішного злочину.

Михайло Калиняк,
заступник голови
Запорізького
Крайового Руху

Ростуть справжні українці

Уляна Городиська *Всеволод Городиський* *Лев Городиський*

Не всі успіхи приходять із закінченням вищої освіти. Деякі студенти, користуючись Богом даним талантом та вкладом пильної праці, з підтримкою родини, здобувають перші успіхи, заки ще підуть до університету. Такими успіхами втішають своїх батьків, Івана і Любу, Лев і Всеволод Городиські. Їх бабусі та дідо, а це Василь і Ольга Ільчишини з Парми, Огайо, та Іванна Городиська з Чикаго, гордяться своїми внуками.

Коли дванадцятилітній Лев був у сьомій клясі (лютий 1995 р.), його вибрали до участи в програмі Дюк університету, яка вишукує надзвичайно талановитих учнів і згодом запрошує їх брати вступні іспити на університетському рівні. У висліді цих іспитів Лев знайшовся у перших двох відсотках студентів середньошкільного віку.

Цей успіх відкрив йому дальші можливості. На тринадцятому році життя він перейшов з сьомої до дев'ятої кляси в Padua Franciscan High School, де закінчив шкільний рік з відмінним вислідом (А плюс). Літом виїхав знову до Дюк університету у Північній Каролайні студіювати астрономію. По закінченні середньої школи Лев плянує вивчати астрофізику, математику та журналістику.

На протязі минулих трьох років Лев здобув понад 30 нагород з математики, мистецтва, письменства та точних наук. Він належить до почесного наукового товариства (National Junior Honor Society) та інтернаціонального товариства поетів. Його вірш „Friends are Friends Forever" отримав признання редактора, і буде включений цієї осени в збірник „Через всесвіт".

Одне з його оповідань було поміщене у журналі організації охорони землі (Earth Day Coalition) і його передано по радіохвилях. Крім взірцевої науки Лев бере участь у шкільних організаціях та клюбах, грає на бандурі й фортепіяні та працює добровільно у повітовій бібліотеці. Він любить плавати, грати у відбиванку та збирати значки і „пінгвіни". Свою письменницьку здібність плекає, видаючи власний тижневик „The Penguin Weekly".

Дванадцятилітній Всеволод іде слідами старшого брата. Він здобув багато нагород з науки та малярства. Один його малюнок знаходиться тепер у контексті на національному рівні. Ще інший малюнок виграв друге місце на цілий стейт Огайо і копії будуть поміщені в стейтових брошурах. Всеволод цікавиться копаним м'ячем, відбиванкою і кухоларством. Він збирає монети і „ведмедики". На університеті думає вивчати малярство та міжнародну торгівлю.

Весною 1995 року брати злучили свої письменницькі та малярські таланти і видали ілюстровану книжку для дітей „The Adventures of Little Penguin, Little Bear, and Little Flamingo" на 52 сторінки. Книжку можна набути від бабусі Іванни Городиської; тел. (312) 276-2641, або через крамницю „Хвилі Дністра", тел. (216) 842-4961.

Родина Городиських замешкує тепер біля Клівленду, де батько Іван працює як інженер для великої національної компанії. Минулого року вони були на Фльориді, а перед тим жили в Рочестері, Н. Й., та Денвері, Ко. Мешкаючи в різних частинах Америки, всі діти Городиських здобули добру освіту та виробили зацікавлення до мандрівництва. Родина часто разом подорожує, і коли батько бере участь в конференціях та викладах, мама з дітьми досліджують околицю. Таким способом уже відвідали східню та західню Канаду, Америку, Англію та центральну Европу.

Замилування до мандрівок завело хлопців до самостійних прогулок. Обидва належать до організації Амбасадорів-студентів (People to People Program), яка щоліта висилає групи учнів у різні сторони світу. Минулого літа Лев відбув подорож до Австралії та Нової Зеляндії, а цього літа мав шану репрезентувати Америку в Італії та Греції, де відсвяткував свої 14-ті уродини. Всеволод брав участь у дослідній подорожі по вульканах та тропічних джунглях на острові Гаваї. Обидва хлопці нетерпеливо чекають на дальші подорожі в рамцях цієї організації.

Їх молодша сестра Уляна, котра має 10 років, є не менш активна. Крім зацікавлення спортом, любить брати участь в різних компетиціях. Беручи участь у „North Royalton Beauty Pageant", 22-го серпня ц. р. вона здобула перше місце на титул „Sweetheart of North Royalton". Судді були спеціяльно захоплені її зрівноваженням, самопевністю, ввічливою поставою та влучними відповідями в інтерв'ю. Її також вибрали „Miss Photogenic" з дівчат у віці 10 до 12 літ. Уляна одержала два трофеї, корону, медалю, квіти та грошову нагороду. Наступний рік буде дуже зайнятий для Уляни, бо вона буде репрезентувати місто на різних імпрезах.

Лев, Всеволод і Уляна належать до Пласту. Маючи так багато зайнять, діти вивчають українознавчі предмети під наглядом батьків удома. Всі троє правильно говорять, пишуть та читають рідною мовою, а своїми осягами приносять славу Україні поза межами української громади.

Стефанія Кочій

Виставка...

(Закінчення зі стор. 2)

жі". Відтак мисткиня передала глядачеві красу прерії у своїй картині „Рожі на фармі".

Мисткиня також розмалювала серію ковзання — ковзанів у світовій компетиції „артистичне ковзання". Подібно до Г. Мазепи, кольори людських фігур Г. Кошарич не є реалістичні. У цих творах, як і у всіх її творах, мисткиня поєднує абстрактні або графічні рисунки кольору із фігурами ковзанів.

У своєму мистецтві Г. Кошарич не бажає висловити якісь філософічні, соціяльні чи політичні думки. Вона є мистецьхронікар подій свого життя і своєї української культури. Її картини є радісні, насичені сонцем, оптимістичні, зі світлом променів та кольором. Вони збудовані дуже декоративно своїм ритмом і їх можна порівняти до вітражів. Їх орнамент побудований на ритмічному повторенні геометричних елементів. Г. Кошарич, як кольорист, має сильні яскраві, сміливі й виразні кольори.

Твори Г. Кошарич знаходяться в приватних збірках УКАМА, Українського музею Канади в Саскатуні, в лікарні Албертського університету і Канадському музеї цивілізації в Оттаві. Вона активно включається в українське мистецьке життя, не тільки малюючи образи, але й ілюструючи українські дитячі книжечки, наприклад „Стефан і величезна фасоля", і різні карточки. Дотепер брала участь у 30 групових виставках, рівнож у 14 особистих виставках. Картини Г. Кошарич знаходяться в багатьох приватних колекціях в Монтреалі, Оттаві, Торонто, Едмонтоні та в ЗСА.

Ізраїльсько...

(Закінчення зі стор. 1)

всі міністри згідні, то все ж таки запропонований договір буде затверджено, а вже тоді само передання Геброну під керівництво палестинців відбудеться швидко.

У Геброні залишиться тільки невелика частина ізраїльського війська для охорони жидівських поселенців і святині, де жиди вірять, що там похоронено Авраама.

Норт Порт відзначив 400-ліття Берестейської унії

В неділю, 22-го грудня 1996 року, Відділ Українського Патріярхального Товариства у Норт Порті, Фльорида, успішно провів панель, присвячений 400-літтю Берестейської унії. Програму відкрив голова Омелян Граб та представив модератора панелю, проф. Р. Романишина, почесного голову УПТ Відділу у Норт Порті, який вміло проводив імпрезою. Молитву провів парох собору Входа в Храм Пресвятої Богородиці о. митрат д-р Іван Тилявський.

Опісля присутні прослухали ряд цікавих доповідей, що їх дали панелісти, а відтак відбулася жива дискусія. Панель розпочав о. Володимир Волощук темою: „Яку віру прийняв св. Володимир Великий", у якій подав нарис, як творилася Київська Церква на основі візантійського обряду за княжих часів Руси-України.

Другим панелістом був о. митрат д-р Іван Тилявський, темою якого була: „Церковна орієнтація західньої Церкви після Тридентського собору і церковна ситуація Київської Митрополії на цьому тлі". Отець парох начеркнув стан церковних роздорів і подій, які відбувались на цьому полі у XVI столітті.

Відтак Марія Наваринська мала слово на тему: „Терниста доля Берестейського з'єднання". Київська Церква, ставши під загрозою з двох сторін — „Третього Риму" у Москві і польського натиску від клиру і уряду, почала робити заходи для самозбереження своїх прав і обряду. Через декілька років Київський Митрополит і його єпископи радились на синодах і вирішили звернутись до Риму з пропозицією договору, який гарантував би самоуправу та задержання свого східнього обряду. Ватикан поставився прихильно до цього проєкту, бо він на ділі вже давніше був прийнятий на Фльорентійському соборі (1438–1439). Під час переговорів Рим ставився до київських владик як до представників Помісної Київської Церкви і підписував цей договір як унію Римської Церкви з Помісною Київською Церквою.

Четвертим доповідачем був Василь Самофал, тема доповіді якого була: „Що дала Берестейська унія Українській Католицькій Церкві". Доповідач, сам знавець теології, підсумував думки своїх попередників та начеркнув позитиви і негативи акту з 1596 року.

По доповідях відбулась жвава дискусія з запитами до доповідачів, які дали обширні пояснення. Відчувалось, що Берестейська унія не була першкодою, але стане поштовхом для майбутніх екуменічних розмов з братами православними.

Співом „Під твою милість" о. В. Волощук і присутні закінчили офіційну частину, а відтак продовжувалась гутірка при солодким і каві.

С. М. Тимяк

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

У безмежному смутку повідомляємо, що наш єдиний син

бл. п.
МАРКІЯН ШЕВЧУК

згинув в дні 9-го січня 1997 р.
в автомобільному випадку
на 11-ій весні життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок 13-го січня 1997 р. з української католицької церкви в Гемстеді на цвинтар св. Духа.

батько — ТЕОДОР
мати — ОЛЬГА

Опечаленим батькам глибокі співчуття висловлюють близькі та друзі із нової хвилі іміґрантів в Ню Йорку.

В скорботі і у великому горі ділюся болючою і сумною вісткою, що 12-го січня 1997 р. по короткій і тяжкій недузі упокоїлася в Бозі моя дорога і незабутня СЕСТРА

бл. п.
ВАСИЛИНА ЗЕРКАЛЬ

нар. 9-го серпня 1932 р. в Братиславі.

ВІДВІДИНИ — середа 15-го січня 1997 р. між 2-4 год. по пол. і від 7-9 год. веч. в похоронному заведенні Conroy 21 E 2nd, Bound Brook, N. J. 08805.

ПАНАХИДА в середу 15-го січня о год. 7:30 веч. в цьому ж заведенні.

ПОХОРОН в четвер 16-го січня о год. 12-ій полудня в церкві-пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. По похоронних відправах тлінні останки спочинуть на православному цвинтарі св. Андрія Первозванного.

В цей невимовно болючий день прошу приятелів і знайомих згадати Василину у своїх молитвах.

Опечалена сестра ОКСАНА
та ближча і дальша родина в Україні,
Словаччині і Мадярщині.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 23-го січня 1996 р. відійшов до вічного життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
д-р
СТЕПАН ПАВЛИНСЬКИЙ

лікар-педіятр в Чикаґо, Ілл.

Складаємо подяку парохові церкви свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, Ілл. о. крилошанинові Іванові Кротцеві, за відслуження усіх похоронних відправ і запечатання гробу на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Зокрема щиро дякуємо Осипові Марунові за його гарний спів під час похоронних відправ.

Сердечно дякуємо д-рові Павлові Пундієві і д-рові Андрієві Ріпецькому за зворушливі пращальні слова в похоронному заведенні.

Dr. Eugene Diamond і D-r Eugene Dolehide за прощання покійного від них і шпитального персоналу під час поминків.

Подяка за добру згадку про покійного на телевізійній програмі Романа Мариновича.

Щиросердечно дякуємо нашим рідним з Канади: родинам Калимон, Пеленським, Джулинським і Шклярам та рідним в ЗСА: Сенютам, Пискірям, Олексюкам, Сітницьким та Паславським за це, що були поруч нас в час великого горя і під час похорону.

Зокрема дякуємо приятелям Марії Дорожинській д-р Лідії Куриляк, Орисі і д-рові Ярославові Іванцям, Марії і д-рові Модестові Ріпецьким за відвідини хворого і душевну піддержку в час нашого смутку і болю.

Велике спасибі усім, що віддали останню прислугу покійному і об'єдналися з нами молитовно. Усім, що висловили своє співчуття усно або листовно.

Безмежно вдячні тим, що несли домовину.

Просимо Господа про благословення для усіх, що мали доброту в серці для покійного і для нас.

Щиросердечно дякуємо за численні пожертви і вінки!

СЛУЖБИ БОЖІ:
Ірена Гронь, Ярослава Сенюта з родиною, Mr. & Mrs. Timothy Abramic, Breakey Family, Dement Family, Dr. і Mrs. Eugene Diamond, Gudewicz Family, Grygiel Family, Ange-line Moran, Palos Community Hospital — Medical Staff, St. Francis Hospital — Dept. of Pediatrics, D-r William Walsh.

КВІТИ:
Марія Калимон з родиною, Марія Пеленська з родиною, Укр. Лікарське Т-во, Відд. Іллиной, D-r і Mrs. Robert Bosack, Bristol-Myers Squibb, Hilary Jay, Lasalle National Trust Co., D-r і Mrs. Louis Scaramella, Mr. і Mrs. Rick Turner.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (Ассоціяції Укр.-Амер. Професіоналістів і Підприємців, Н.Й. і Н. Дж.)
по 100 дол. Анна Залізко з родиною, Ассоціяція Укр.-Амер. Професіоналістів і Підприємців, Palos Community Hospital — Medical Staff;
75 Mr. і Mrs. Frederick Hames
по 50 Романа і Наталя Добровольські, Люба Долинюк, д-р Василь і Оля Калимон, Марія Калимон, Оксана і Мирон Лисканич, д-р Константин і Ольга Олексюк, Марія Пеленська, родина, D-r Bernard Cantorna, Palos Community Hospital — Dept. of Pediatrics;
30 д-р Мирослав і Олена Харкевич;
по 25 Оксана Мельник, Михайло і Надя Пеленські, Володимир і Марія Пискір, Зенон і Олена Шкляр, д-р Григорій і Галина Щербанюк, Mr.& Mrs. Jeff Hartney;
по 20 д-р Мирослава Іванців, Joan Sulzen;
18 Linda Feldstein;
по 10 Mr. & Mrs. James Keating, Mr. & Mrs. Robert Sosnowski;

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА через 84 Відд.:
50 дол. д-р Пилип і Володимира Демус;
30 Марія Дорожинська;
по 25 д-р Роман і Елеонора Филипович, д-р Роман і Галина Сосенко, Стефанія Шандра;
по 20 д-р Ян і Надія Хойнацькі, д-р Лев і Оксана Мурські, Ольга Стефанська;
10 Михайло і Катерина Черняк;

ЦЕРКВА СВВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ (КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР В ЧИКАҐО, Ілл.):
100 дол. родина
по 25 д-р Василь і Дарія Маркусь, Mr. & Mrs. James Michels;

ST. FRANCIS HOSPITAL;
Dr. & Mrs. Ray Romanus;

ТОВАРИСТВО УКР. МОВИ:
100 дол. родина
по 50 Богдан і Віра Боднарук, Ольга Путикевич;
по 25 Ігор і Марта Вислоцькі, Орест і Богданна Попель, Мирон і Марія Сітницькі;
по 20 Петро і Віра Вігійнні, Андрій і Орися Гарасовські, Надя Дзидзан, Любомир Мізь, Ярослав і Евстахія Струтинські;
по 10 Александра Бородайко, Андрій і Керол Сенюта.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ (в НЮ ЙОРКУ):
по 100 дол. Любомир, Олег і Ростислав Ратич;
50 Ярослав Березовський.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ (в ЧИКАҐО):
по 50 дол. Анна Пискір, Ірена Пискір Олексюк зі синами родина;
25 д-р Павло і Орися Пундій;
20 Андрій і Ярослава Пискір;
10 Володимир і Ірена Воловчук;

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ. ВИДАВНИЧИЙ ФОНД:
100 дол. д-р Ярослав і Орися Іванець;
75 д-р Ярема і Іра Скірник;
по 50 д-р Богдан і Ляриса Іванець, д-р Ліда Куриляк, д-р Ярослав і Ярослава Панчук;
30 д-р Володимир і Евстахія Ястрембські;
25 Ярослава Фаріон;
10 д-р Ераст і Зірка Бурачинські;

ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ (CHILDREN OF CHORNOBYL RELIEF FUND):
50 родина;
30 Стефан Дяків з родиною;
по 25 д-р Ілля і Софія Роман, д-р Орест Ткачук;
по 20 Enid Kempe, Joan Ellen Smuda.

Дружина УЛЯНА з доньками ЛЯРИСОЮ
і АРЕТОЮ та внуками

Відбулися ділові наради Управи УСЦАК

Нюарк, Н. Дж. (О. Твардовський). — Тут в Домі УСВТ „Ч. Січ" 30-го листопада відбулися чергові наради Управи УСЦАК, в яких взяли участь: М. Стебельський — голова, І. Ісаїв — заступник, О. Напора — фінансовий секретар, Р. Глушко — організаційний, О. Твардовський — пресовий референт, Я. Петрик — голова Контрольної комісії, Т. Гошко — член Контрольної комісії і В. Тараско — ланковий софтболу.

Наради відкрив і ними проводив голова М. Стебельський, який на початку поінформував присутніх про працю Управи, що проходила на терені Централі, як теж на зовнішньому відтинку, головно на шляхах відродження спорту в Україні. Якщо йдеться про терен УСЦАК, то продовж біжучого року відбуто усі заплановані першенства і турніри УСЦАК: відбиванки в Йонкерсі, Н. Й., тенісу і плавання традиційно на Союзівці, шахів на „Верховині". Два футбольні турніри під патронатом УСЦАК відбулися теж традиційно в рамках Українського фестивалю в Голмделі, Н. Дж., і на площі „Верховини" в Глен Спей, Н. Й.

Докладні інформації про одинокі турніри подали особисто, або письмово: Р. Глушко про відбиванкові першості, в яких взяло участь усіх 15 дружин. Перші три місця здобули: в групі чоловіків — 1. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк, 2. СК СУМ „Крилаті", Йонкерс, 3. СТ „Україна", Торонто.

В жіночій групі: 1. УСО „Тризуб", Філядельфія, 2. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк, 3. СК СУМ „Крилаті". Ю. Савчак, ланковий тенісу, подав на письмі докладні факти про всі відбуті тенісові турніри, з яких виходить, що звання першунів УСЦАК здобули, в групі чоловіків — М. Оришкевич, в жіночій групі — А. М. Шумська. Ряд тенісистів названі в списку, що здобули першенства в інших 10-ти категоріях і вікових групах. В самому турнірі УСЦАК змагалося усіх 66 тенісистів.

В плавацьких першостях, згідно з поданою інформацією ланкової М. Бокало, змагалося 52 плаваків. Три перші клюбові місця зайняли: 1. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк — 189 точок; 2. УСО „Тризуб", Філядельфія — 134; 3. СУМ, Канада — 69.

Шахові першості пройшли на оселі „Верховина" в Глен Спей, Н. Й. Згідно з поданими інформаціями ланкового д-ра О. Поповича, перші три місця здобули такі шахісти: П. Радомський („Ч. Січ"), 2. Б. Бачинський (УСО „Тризуб"), 3. С. Стойко („Ч. Січ").

Успішно пройшли обидва футбольні турніри під патронатом УСЦАК, що в їх організації співпрацював ланковий М. Паливода.

Про діяльність на терені Делегатури-Схід звітував її голова — І. Ісаїв, який теж подав причини, чому в цьому році не відбулися чергові Українські Спортові Ігрища Молоді, хоч були відповідно підготовані.

Про активність Делегатури — Канади письмово подав звіт її голова Я. Коваль. Ще навесні Управа Делегатури відбула дві наради, в часі яких запропоновано влаштувати декілька більших спортових імпрез. Остаточно влаштовано юнацькі тенісові турніри, в яких взяло участь понад 20 змагунів.

Організовано дводенний футбольний турнір, в якому, на жаль, не взяли участи наші дружини з ЗСА. Відбуто теж дводенний відбиванковий (трійковий) турнір на новозбудованих піскових кортах в спортовому осередку „Сокіл" на оселі УНО. Управа Делегатури тісно співпрацювала з місцевим олімпійським комітетом. Були пляни, але через перешкоди футбольного календаря не здійснено приїзду до Канади збірної футболу України. Наприкінці року репрезентанти Делегатури взяли участь в святкуваннях 85-річчя СТ „Україна" Львів і його пізніших осередків в Зальцбурзі, Ульмі, Монтреалі і Торонто.

В дальшому ході нарад голова докладно проаналізував зовнішню діяльність Централі, головно про майже п'ятирічну тісну співпрацю з НОК України, Міністерством Молоді і Спорту та окремими спортовими федераціями України. Ця фаза вже минула, тепер ми з набутим досвідом і новими обставинами повинні звернути увагу на шляхи прискорення українізації у спорті в Україні. В міру скромних можливостей будемо сприяти в Україні таким проєктам, які ясно і недвозначно будуть спрямовуватимуться на виховання спортових кадрів в справжньому українському патріотизмі, щоб наші спортовці не різнилися під цим оглядом від спортовців інших країн світу, які безмежно люблять свої батьківщини, дорожать ними і шанують свої мови та символіку. В зв'язку з цим пляном УСЦАК залишає відкритим Фонд Відродження Спорту в Україні, з якого, як вже згадано, будемо підтримувати вище названі проєкти в Україні. Бажаючі щирі прихильники українського спорту можуть і далі присилати свої пожертви на ту важливу ціль.

В дальшому ході нарад голова і пресовий референт поінформували учасників про прогрес підготови заповідженого раніше видання довідника УСЦАК-1981–1996, що навесні появиться з друку під назвою „На олімпійських хвилях". Цей довідник поділений на два розділи: перший про діяльність УСЦАК, хроніка підсумків чемпіонатів УСЦАК в тих ділянках спорту, в яких були діяльні наші спортові осередки, списки керівних органів УСЦАК від 1955 до 1996 року. Матеріяли про найбільші спортові імпрези УСЦАК, Вільну Олімпіяду в Етобікок, Канада, Українську Спортову Олімпіяду під патронатом УСЦАК у Філядельфії, про поїздку збірних УСЦАК в Україну. Усе ілюстроване історичними світлинами. В другому розділі збірка матеріялів, що віддзеркалює майже п'ятирічну тісну співпрацю з НОК України і проводами спортових федерацій України з численними додатками документації, що наявно підтверджує ту унікальну співпрацю. Для численних добродіїв, що продовж років щедро жертвували на фонди підтримки спорту в Україні через УСЦАК, цікаво буде простудіювати докладний фінансовий звіт, в якому є подані факти, куди і на які потреби інвестовано зібрані пожертви. І цей розділ буде ілюстрований документальними світлинами. Зацікавлені приятелі українського спорту можуть замовити собі цей довідник, висилаючи замовлення і суму 12 дол., що включає поштову пересилку на адресу: УСЦАК–Довідник, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

Перед закінченням цих ділових нарад рішено справи часу і місця чергових Загальних зборів УСЦАК і відбиванкових першостей УСЦАК. Одноголосно назначено 3–4-го травня 1997 року і місце — „Верховину", де відбудуться чергові збори. Річні відбиванкові першенства Управа запропонувала господарство відбиванковій ланці УСО „Тризуб", у випадку відмови ці першенства виявила бажання влаштувати відбиванкова ланка СТ „Україна" Торонто. Вичерпавши порядок нарад, голова подякував учасникам за участь в цих гармонійних нарадах і попросив на скромну перекуску.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи жіночої збірної України

Як інформує головний тренер збірної Сергій Качкаров, жіноча збірна України здобула право в 1997 році виступати у найсильнішій групі, до якої входить 16 дружин. Вісім з них, що закваліфікуються, змагатимуться у фінальних розгривках континенту.

Як відзначив Качкаров, і жіночий футбол України має значні проблеми з відпливом кращих футболісток у Росію. В збірній Росії виступають вихованки українського футболу: Петько (воротарка) та Босикова з Полтави, що здобула 100 голів. В російському клюбі в м. Самарі змагаються Приходько і Злобіхина, а в Набережних Челнах — Корнієнко, Алієва, Галатенко. Усі вони покликуються до збірної України, хоч деякі (наприклад, Приходько) вже відмовляються приїжджати. В зв'язку з цими і іншими виїздами з України маліє кількість жіночих дружин в Україні: з 24-ох впало до 6-ти. Це сумний по-казник.

Подав
О. Твардовський

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 86-го Відділу у Ню Йорку

З днем 1-го січня 1997 р. обов'язки секретаря 86-го Відділу перебрав новий секретар

НАДЯ ДЕМЧУР

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Nadia Demczur
152 St. Paul's Avenue
Jersey City, NJ 07306
(201) 216-1788

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 193-го Відділу

З днем 1-го січня 1997 р. 193-ій Відділ злучився з Відділом 123-ім, якого секретарем є:

ЕДВАРД ЧОМКО

Просимо членів 193-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 123-го Відділу на адресу:

Mr. Edward Chomko
262 Railroad Avenue
West Scranton, PA 18505-1041
(717) 342-5834 (Home)
(717) 342-3657 (Office)

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 280-го Відділу.

З днем 1-го січня 1997 р. 280-ий Відділ злучився з Відділом 123-им, якого секретарем є:

ЕДВАРД ЧОМКО

Просимо членів 280-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 123-го Відділу на адресу:

Mr. Edward J. Chomko
262 Railroad Avenue
West Scranton, PA 18505-1041
(717) 342-5834 (Home)
(717) 342-3657 (Office)

Святочний час це час подарунків
Використайте нагоду
і зробіть приємну несподіванку для своїх близьких.
Це корисний і цікавий подарунок

„Свобода"

Передплата „Свободи"
або
„Українського Тижневика„
на рік, пів, чи чверть року

Адміністрація „Свободи" повідомить святочними побажаннями про Ваш подарунок

Yes, send a gift subscription to (please check one): __SVOBODA __THE UKRAINIAN WEEKLY

RATES	SVOBODA UNA MEMBER	SVOBODA NON-MEMBER	THE UKRAINIAN WEEKLY UNA MEMBER	THE UKRAINIAN WEEKLY NON-MEMBER
ANNUAL	75.00	100.00	40.00	60.00
SEMI-ANNUAL	40.00	60.00	25.00	35.00
QUARTERLY	22.00	33.00	15.00	20.00

For:______________________________

Address:______________________________

From:______________________________

(All payments in US funds only)

SVOBODA and THE UKRAINIAN WEEKLY are published by THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION